

Stichting Papoeajeugd naar school

nieuwsbrief - april 2021 - nr 69

Voorwoord

35 jaar!!!! Zolang maakt onze stichting haar naam al waar: 'Papoeajeugd naar school'.

Pater Ad van Esch MSC, schreef op zijn sterfbed onderstaande oprichtingsbrief van PJNS. Zijn diepste wens was dat zijn werk in Papoea zou worden voortgezet. Op 3 april 1986 heeft hij daarvoor de stichting PJNS bij de Kamer van Koophandel ingeschreven. De doelstelling was, en is, het verzorgen van onderwijs en het steunen van kleinschalige projecten in de regio's Merauke, Mappi en Boven Digoel in de provincie Papoea (Indonesië). En in Nederland het geven van voorlichting over Papoea, het werven van fondsen en samenwerken met andere organisaties die het welzijn van de Papoea's nastreven, voor zover dat voor het doel van PJNS bevorderlijk zou zijn. In deze nieuwsbrief kijken we terug maar zeker ook vooruit! We hopen nog jaren door te gaan!!! Marjolijn Veeger.

Tilburg, 30 april 1986.

Beste familie, vrienden en kennissen,

Door middel van deze brief richt ik mij tot allen die mijn missiewerk tot nu toe hebben gesteund en tot diegenen die dat werk in de toekomst willen gaan steunen.

Vanaf 1971 heb ik mij ingezet voor de Papua's van Irian, het voormalig Nederlands nieuw Guinea. *Mijn* Papua's mag ik wel zeggen, want bij hen lag mijn leven, aan hen heb ik het Evangelie verkondigd, voor hun ontwikkeling heb ik me ingezet met al mijn krachten en onder vaak moeilijke omstandigheden.

Een ongeneeslijke ziekte heeft mij plotseling van hen weggerukt. Persoonlijk afscheid nemen kon ik niet meer: dat heb ik gedaan door hen brieven te sturen waarin ik hen heb aangemoedigd mijn werk voort te zetten. Dat werk was tot nog toe mogelijk dank zij uw gulde steun.

Deze steun zal ook in de toekomst hard nodig zijn voor mijn collega-missionarissen en mijn Papua-helpers die mijn werk zo goed mogelijk zullen overnemen.

Aan één taak heb ik in het bijzonder aandacht besteed, n.l. aan het onderwijs aan de Papua-jeugd. Om met name dit gedeelte van mijn werk te kunnen voortzetten, heb ik de stichting „PAPUAJEUGD NAAR SCHOOL” opgericht, waarvan ik de achtergronden en doelstellingen hieronder in het kort zal toelichten.

De Papua's zijn een volk van verzamelaars, d.w.z. zij leven van wat zij vinden in de natuur. Voor hun levensonderhoud moeten zij vissen, jagen en vruchten verzamelen. In tijden van droogte en schaarste lijden zij honger. Hun huizen bouwen zij van hout en bladeren. Zij wonen geïsoleerd in dorpen in primitieve omstandigheden.

Er komen echter steeds meer mensen van buiten Irian, veelal Javanen, naar Irian. Zij zijn meer ontwikkeld, zijn economisch sterker en nemen steeds meer de belangrijkste posities in Irian in. Dit gaat ten koste van de oorspronkelijke Papua-bevolking.

Gelukkig beginnen vele, vooral jongere Papua's als reactie op de ontwikkeling die nadelig is voor hen, zich bewust te worden van de noodzaak tot scholing om in de toekomst een eigen bijdrage te kunnen leveren aan de ontwikkeling van hun land. Op dit moment gaat ongeveer 50% van de Papuakinderen naar school. Vooral de jongeren die voortgezet onderwijs willen volgen, doen dit vanwege de slechte verbindingen op een internaat. Als hun ouders niet beschikken over voldoende middelen (en dat is vaak het geval) krijgen zij steun van mij.

Om dit werk voort te kunnen zetten, is door mij, bij notariële akte, de stichting „PAPUAJEUGD NAAR SCHOOL” opgericht. Deze stichting zal in de toekomst zorg dragen voor steun aan de scholing van de Papua's, in het bijzonder aan het onderwijs op het internaat dat door mij is opgericht. Het bestuur van deze stichting bestaat nu uit een vriend van mij, twee familieleden en de missieprocurator van mijn orde. Deze laatste zal zorgdragen voor het rechtstreeks overmaken van de gelden die de stichting heeft ingezameld. De stichting zal er, met de directe steun van het Bisdom Merauke, waaronder mijn parochie ressorteert, zorg voor dragen dat het geld dat zij van U hoopt te ontvangen (uw giften zijn overigens fiscaal aftrekbaar omdat zij worden geschonken aan een stichting) goed wordt besteed.

Nu ik door mijn slopende ziekte niet meer in staat ben zelf met uw hulp het o zo nodige werk in de Papua-missie voort te zetten, beveel ik de stichting „PAPUAJEUGD NAAR SCHOOL” van harte bij U aan.

Moge deze stichting er met uw hulp in slagen mijn werk voort te zetten als ik niet meer in uw midden ben.

Pater Ad van Esch
Missiehuis M.S.C.
Bredaseweg 204
5038 NK Tilburg

Inspelen op ontwikkelingen in Papoea

PJNS is in 1986 begonnen, in de traditie van pater Ad van Esch, met de bouw van scholen, internaten en onderwijzerswoningen. Er werd hout gekocht en de bevolking hielp met de bouw. Soms werden de onderwijzers betaald om het onderwijs ook daadwerkelijk te laten plaatsvinden. Toen de overheid in de loop van de jaren meer en meer onderwijsvoorzieningen bekostigde, is de aandacht verschoven naar het betalen van schoolgeld en steun voor internaten. Daar konden kinderen 'wonen' voor wie het dagelijks reizen naar school te ver was.

In 1991 viel de ontwikkelingshulp uit Nederland weg voor studenten en kwamen er voor PJNS 210 SMP studenten (lager voortgezet onderwijs) en 100 kinderen SMA (Hoger voortgezet onderwijs) bij. Ook werd de MTS in 1991 door Indonesië in het reguliere algemeen vormende onderwijs opgenomen waardoor er geen, voor de Papoea's zo belangrijk, beroepsonderwijs meer was. Een nieuwe (technische) school werd opgericht en van 1998 t/m 2003 werd deze grotendeels door PJNS voorzien van machines, gereedschap, meubilair en computers. In die jaren ging de helft van onze steun naar de MTS St. Antonius. Tot op de dag van vandaag kan deze school nog jaarlijks op onze steun voor Papoeajongeren rekenen.

In 1999 moest Terres des Hommes stoppen met het betalen van schoolgeld voor 1042 kinderen in het basisonderwijs in een tiental arme wijken van Merauke. De NOVIB weigerde het project over te nemen en PJNS sprong in dit gat. Dit project bestaat nog steeds, Ibu Catharina Koti werd, en is, nog steeds de projectleidster, nu met behulp van Susan Kandaimu. Door betere onderwijsvoorzieningen in Merauke en onze criteria om voor financiële ondersteuning in aanmerking te komen is het aantal kinderen nu tot zo'n 250 teruggegaan.

Per 2011 werden scholen verplicht een

bibliotheek te hebben, maar ze kregen er geen geld voor. Wij steunden de bouw van drie bibliotheken (vaak met steun van Vastenacties in Nederland) en voorzagen deze ook van boeken. Daarnaast hebben we drie scholen geholpen met de aanschaf van studieboeken.

Vanaf 2015 wordt, door ervaring wijzer geworden, gecheckt of een aanvrager niet ook steun van de overheid krijgt. In de begroting van de Gemeente Merauke zagen we ook beurzen staan voor studenten van de hogere klassen van de AKPER, (opleiding voor verpleging) en dat een van de internaten geld ontving. Vanaf die tijd hoefden wij minder AKPER studenten te steunen en lieten we ook dit internaat weten dat we de bijdrage aan hen zouden gaan afbouwen.

Als we dan zien dat in Merauke 95% van de (gedocumenteerde) kinderen naar school gaat verleggen we onze prioriteit en worden vanaf 2016 meer projecten, zeven in totaal, in het binnenland gesteund. Het percentage kinderen wat daar naar school gaat is slechts 50/60 %. Ook voor deze projecten hanteren we als voorwaarden dat er een contactpersoon bekend is en dat er goede halfjaarlijkse rapportages komen.

Op werkbezoeken vanaf 2017 ontdekten we dat veel jonge Papoea's die zelf geschoold zijn, in hun wijk groepjes kinderen bij elkaar halen om hen na school

of in het weekend sociale vaardigheden en Engels aan te leren. Deze initiatieven komen op omdat er nog steeds veel jonge kinderen niet naar school gaan, de zogenaamde 'ongedocumenteerden', die buiten alle statistieken vallen. Dit zijn kinderen waarvan de ouders vanuit het oerwoud in Merauke zijn komen wonen. Die kinderen zijn weliswaar geboren in Merauke maar konden bij hun geboorte niet bij de gemeente aangemeld worden omdat hun ouders niet getrouwd waren. Sinds we dit weten kunnen ook deze initiatieven steun bij PJNS aanvragen. Voor veel kinderen kan dat, met goede begeleiding, toch de opstap zijn naar een schoolleven.

Tot slot in 2018 een opmerkelijk besluit van de ondernemende pastoor van Tanah Merah, het centrum van het noordelijker gelegen binnenlandse district Boven Digoel. Drie scholen kregen steun van PJNS voor een honderdtal kinderen. Hij wilde niet langer afhankelijk zijn van Nederlands geld. Hij vindt dat Papoea's in Indonesië hun eigen broek op moeten houden.

En zo zien we dat onze hulp steeds meer echt aanvullend is op hetgeen Indonesië/Papoea zelf doet. Deze vooruitgang is hoopvol. Evengoed blijft onze bijdrage aan de schoolgang van kinderen heel belangrijk tot het moment dat het land volledig zelf onderwijsvoorzieningen opzet en kan exploiteren.

De kinderen van toen zijn de dertigers van nu!!!

Veel kinderen/ jongeren hebben met hulp van PJNS een toekomst gekregen doordat ze een opleiding hebben kunnen volgen. Ze hebben nu een baan en kunnen in hun eigen levensonderhoud voorzien. Met enkelen van hen onderhouden we nog contact om de effecten van onze steun voor ogen te houden. U vindt verhalen over hen terug in de gekleurde vlakken in het vervolg van de nieuwsbrief.

Augustina Noman, kleuterleidster op St. Theresia in Buti. Wij ontmoetten haar en haar collega Tekla Atiron (ook steun ontvangen van PJNS) in 2019 op de kleuterschool tijdens een werkbezoek; Augustina haar foto staat op de voorkant van deze nieuwsbrief. Zij vertelde dat de financiële steun van PJNS heel belangrijk was geweest om haar hele schoolcarrière te kunnen doorlopen. Vanaf de lagere school, als zesjarige was die steun er voor haar. Nu is ze 41 dus zij is een van de leerlingen van het eerste uur. Ze vertelde ook dat zij de beste herinneringen heeft aan Nederlanders die de Papoea's als gelijken behandeld hebben, met respect. Dat er vertrouwen was in haar kunnen, is de grootste stimulans geweest. Deze waardering sprak zij na zoveel jaar nog zeer nadrukkelijk uit. Vooral pater Piet van Mensvoort was heel belangrijk geweest voor haar. Zij heeft na onze ontmoeting een brief voor hem geschreven die wij hem later hebben overhandigd.

★ ★ ★
35
JAAR

Dank aan bestuursleden door de jaren heen!

Vanaf de oprichting van PJNS hebben veel vrijwilligers hun steentje bijgedragen aan het werk van de stichting. Als een eerbetoon aan Pater Ad maar zeker ook omdat de Papoea's ons hart hebben gestolen!

Zonder anderen over te willen slaan noemen we met speciale aandacht en dank de bestuursleden van het eerste uur: Voorzitter: K. Heemskerk, secretaris: K. van Esch, penningmeester: A. van Hal en lid: K. Hendriks (MSC). Daarna zijn jarenlang, met veel inzet en dank daarvoor, Giel Sertons voorzitter (van 1998 t/m 2012) en Ton van Bree-men, secretaris (van 2000 tot heden) geweest. Ook in Papoea hebben velen

bijgedragen aan het naar schoolgaan van kinderen.

Op onderstaande foto ziet U tijdens het werkbezoek van 2013 een aantal prominente bestuursleden in overleg: (van links naar rechts) Ton van Bree-men, secretaris PJNS Nederland; Ibu Trees Esi, secretaris Panitia Merauke; Michael Pure, voorzitter Panitia Merauke; Giel Sertons, voorzitter PJNS

Nederland; Mgr. Duivenvoorde adviseur van de Panitia. Al vele jaren zijn inmiddels ibu Christin Setyowati (penningmeester), ibu Catharina Koti (lid) en pater Kees de Rooij (adviseur) steun en toeverlaat voor ons werk in Papoea. De goede onderlinge samenwerking is de basis voor ons werk en die zien we hoopvol tegemoet.

De kinderen van toen zijn de dertigers van nu!!!

Yustinus Amboktop, onderwijzer. Hij vertelde over zijn situatie in de documentaire die we in 2011 van ons werk maakten. Yustinus kwam uit Mindiptana waar hij de lagere school heeft gevolgd. Voor de middelbare school ging hij naar As-siki. Hij volgde, toen wij hem ontmoetten, in Merauke de onderwijzersopleiding, de KPG, waar hij op het internaat zat. Daar kreeg hij steun van PJNS. Over de opleiding vertelde hij dat er veel tekorten waren, geen computers, geen praktijkruimten. En de klassen waren te groot, soms wel 60 leerlingen.

Hij had duidelijke denkbeelden over hoe goed onderwijs er uit moest zien. Hij vertelde ook dat op het internaat studenten van diverse stammen bij elkaar zaten en veel van elkaars cultuur leerden. Hij is, omdat er vertrouwen in hem was, bijna 2 jaar hoofd van de groep geweest. Dit laat zien dat de studenten op school en in het internaat ook als mens worden gevormd. In 2013 rondde hij zijn studie af en heeft in het dorp waar zijn ouders woonden op een SD (basisschool) gewerkt. Daarna is hij naar Merauke gegaan waar hij Engelse les geeft aan een school in Buti, een naastgelegen dorp aan zee.

Een volgend werkbezoek gaan we hem opzoeken om hem te kunnen blijven volgen.

35
JAAR

Onderwijs bouwt aan een toekomst!!!

Voor deze nieuwsbrief wil ik graag dit verhaal over een Papoeafamilie uit Merauke vertellen. Over Bapak (meneer) Jadohamang en zijn vrouw Barbara die in de 50er jaren, in de Nederlandse tijd, beide een verpleegkundige opleiding hebben genoten. Zij konden in hun eigen levensonderhoud voorzien en hun 9 kinderen ook de kans geven onderwijs te volgen.

In de vijftiger jaren woonde ik 7 jaar in Papoea, Merauke. Mijn vader was arts en werkte zowel in het ziekenhuis (RSUD) als in het binnenland waar hij, na vaak spannende reizen, aankwam om polikliniek te doen. Hij werd zeer geraakt door de enorme kindersterfte in het binnenland. Er was een groot tekort aan eenvoudige pre- en postnatale zorg. Hij was zeer betrokken bij de Papoea's en is op dit belangrijke deel van zijn werk, later in Nederland, gepromoveerd. Zijn proefschrift was: *"Papoea Dorpsverzorgsters, een sociaal hygiënisch experiment in Nederlands Zuid Nieuw-Guinea"*.

In het kort was het zijn 'verslag' over wat hij tegenkwam in zijn werk en de opleiding die hij ontwikkelde voor jonge meisjes uit de binnenlandse kampongs in Papoea. Zij kwamen naar Merauke en leerden de eerste beginselen over zorg voor moeder en kind met daarbij in achtneming van sociale en hygiënische aspecten. In 1957 werkten er 32 meisjes. Met hun kennis gingen ze terug naar hun dorp waar ze heel goed werk hebben verricht en mede de medisch/verpleegkundige zorg enorm hebben ontwikkeld. Zoals de titel van het proefschrift al aangeeft was het een experiment. Tot spijt van mijn vader is later, na ons vertrek naar Nederland, een besluit genomen om het project te 'professionaliseren' waardoor de succesvolle kleinschalige en persoonlijke aanpak is verlaten. Het project is verwaterd.

Herinneringen

In 2009 waren Jan (voorzitter) en ik in Merauke en zijn op zoek gegaan naar voormalige dorpsverzorgsters. We waren heel benieuwd of we nog dames zouden vinden. Hoe was het hen verder vergaan in hun leven? We hadden succes en ontmoetten drie vroegere dorpsverzorgsters die inmiddels behoorlijk op leeftijd waren. Wat was het fijn elkaar te ontmoeten. Zij hebben herinneringen opgehaald aan die tijd! Heel bijzonder om over mijn vader van hen te horen. Het verhaal van Barbara is later opgetekend door pater Kees de Rooij die gesproken heeft met Ursula,

de jongste dochter van Barbara. Ibu Trees Esi had Ursula op ons verzoek opgespoord.

Barbara werkte als dorpsverzorgster in Wambi. Haar man werkte bij de landbouwdienst in Okaba, hij was verpleger, mantri, van oorsprong. Ursula vertelde haar verhaal aan Kees de Rooij en van hem kreeg ik een uitgebreide brief.

"Ursula vertelde me dat ze samen met haar broers en zusters trots was op haar ouders die een mooi gezin vormden en dat haar ouders gezorgd hebben dat alle kinderen (9) op een goede plaats terecht zijn gekomen en allemaal een goede baan hebben kunnen krijgen".

De oudere vrouw in het midden van de foto is Barbara. Zij is een paar jaar geleden overleden. Links van haar zit haar oudste dochter **Annike**, die nu onderwijzeres is in Wayau (bij Kumbe). Rechts van moeder Barbara zit haar dochter (vijfde kind) die **Julia** heet. Zij woont nu in Sentani en is daar verpleegster, 'perawat'.

Het meisje op de voorgrond met het oranje bloesje heet Marjolijn (Ik denk dat zij naar mij is vernoemd. Barbara heeft daarmee vast mijn ouders willen

bedanken. Dat gebeurt vaker in Papoea. Heel eervol, ook voor mij!) Zij is het kleinkind van Barbara en dochter van **Johannes**. Zij is getrouwd en heeft een kindje. Deze Marjolijn heeft ook, in de traditie van dit gezin, gestudeerd en werkt nu op het gemeentekantoor in Kepi, op de afdeling financiën. Het jongetje op de voorgrond heet Paskal en studeert nu op de SMP Negeri in Buti. Of hij ook familie is, vertelt het verhaal niet.

De andere leden van het gezin van Barbara zijn: **Anselmus**, is politie-agent; **Marselino**, werkt op het kantor Kesbang in Merauke; **Hendrikus** is overleden en was mantri, verpleger; **Albertus** (jong overleden); **Maria Kristina**, onderwijzeres in Kepi. En tot slot **Ursula** Margaretha, zij werkt ook in Kepi op het kantoor van de DPR, het huis van afgevaardigden.

Inderdaad... onderwijs geeft een toekomst!!

Dit verhaal vertelt dat goed opgeleide ouders er veel belang aan hechten dat hun kinderen ook goed terecht komen. Deze ontmoeting in 2009 was heel bijzonder en mede onze drijfveer om na dit werkbezoek actief te worden voor PJNS. Dat mijn vader met zijn dorpsverzorgstersopleiding een zo belangrijke rol heeft gespeeld voor veel gezinnen konden wij toen pas écht begrijpen. Zijn inspiratie maakt dat wij nu zijn werk in zekere zin voortzetten. Met trots en een knipoog naar 'boven'.

Marjolijn Veeger

Opleiding voor verloskundigen

In de tweede helft van 2019 zijn onze voorzitter Jan Heijs en zijn vrouw Marjolijn op werkbezoek geweest in ons werkgebied. Zij hebben samen met ibu Christin van PJNS Merauke (zie foto) een bezoek gebracht aan de opleiding voor verloskundigen in Merauke, AKBID (Akademi Kebidanan).

Een belangrijke opleiding in het kader van Moeder en Kind zorg in Papoea. Het is een particuliere opleiding die gedeeltelijk betaald wordt door de overheid. Nadat de studie na 3 jaar is afgerond bepaalt de overheid waar de gediplomeerde verloskundigen gaan werken. Dit is meestal in hun eigen dorp. De overheid betaalt ook de salarissen. Via het project 124, waarin wij studenten van verschillende kaderopleidingen steunen, hebben wij in het verleden ook 2 AKBID studenten geholpen.

Jan heeft een goed gesprek gehad met het enthousiaste hoofd van de school, dr. Titus Tambaip. Er is overleg gevoerd over verdere ondersteuning aan de leerlingen op deze school.

Naar aanleiding van dit bezoek stuurden zij PJNS een aanvraag voor 44 tassen met inhoud (o.a. bloeddrukmeter, eendenbek, setje klemtangen, sterilisatie set etc.) en ook een aparte aanvraag voor uniformen en sportkleding voor 44 studenten.

Nadat wij in Nederland een sponsor hebben gevonden konden de spullen worden aangeschaft. Iedere leerling moest zelf een aanvraag indienen voor een tas en kleding en in de tweede helft van 2020 konden zij tekenen voor ontvangst. Het gaat hierbij om 100 % Papua studenten. De witte uniformen kosten € 26,50 (broek en blouse), de

sportkleding kost € 15,00 (blouse en broek) en de tas met inhoud kost € 60,00.

Bij het verslag zitten foto's van een aantal leerlingen in hun nieuwe uniform en leerlingen met hun tas. Ook zit er een dankbrief bij van de directeur van de school. Hij schrijft dat de opleiding door kan gaan mede door de hulp van PJNS. Wij konden dit project steunen dankzij een overleden donateur die ons een deel van haar erfenis schonk. (mevrouw Mulder-Corbee).

Ook voor het tweede semester van dit schooljaar is er weer een aanvraag voor kleding. Omdat de verslaglegging er heel goed uitzag hebben wij deze aanvraag dankzij onze donateurs kunnen honoreren.

Rina van Breemen-Duivenvoorde

(Foto rechts) Uniform voor de verloskundigen in opleiding

De kinderen van toen zijn de dertigers van nu!!!

Otto en Johanis Koti. Twee zoons van **Ibu Koti**, projectleidster van het project Kuda Mati.

Links Otto Koti, hij werkt op de Bank van Papua. Midden Johanis Koti en hij werkt op de BNI, Bank Negara Indonesia.

Net als veel andere kinderen waren zij en hun moeder heel dankbaar met de steun van PJNS. Zij hebben nu al jaren een goede baan. En om haar dankbaarheid te tonen is hun moeder, Catharina Koti, in 2005 bestuurslid geworden van ons lokale bestuur. Zij is al die jaren de contactpersoon geweest voor ouders van arme gezinnen in zo'n tien kleine dorpjes rondom Merauke die steun vroegen om hun kinderen naar school te laten gaan. Zij is nog steeds projectleidster. Zij wordt sinds enkele jaren bijgestaan door Susan Kandaimu omdat het halfjaarlijkse bezoek aan alle dorpen voor haar alleen te zwaar werd. Ook voor het vervoer en qua veiligheid is deze samenwerking goed.

*Otto
Koti*

*Johanis
Koti*

*Ibu
Catharina
Koti*

Ontwikkeling van het lokale bestuur in Papoea

Bij de start van PJNS in 1986 zijn altijd Nederlandse mensen ter plekke betrokken geweest in de Panitia, het coördinerend comité. In het begin waren dat vooral Mgr. Duivenvoorde als adviseur en de Pastor sociale ontwikkeling, Pater Piet van Mensvoort. Zij informeerden ons in Nederland over projecten, vertelden ons over de mores en sores van Papoea's en zorgden dat de gelden uit Nederland op de juiste plaats terecht kwamen.

Al vanaf 1988 verschoof dat naar meer betrokkenheid van Papoea's, met name uit de onderwijswereld. Het doel was om het lokale bestuur zo zelfstandig mogelijk te laten functioneren. Vanaf 1989 was er een officiële "programcommissie" in Merauke die zelfstandig de aanvragen voor steun beoordeelde en advies aan het bestuur in Nederland uitbracht. Alles vanuit de doelstelling om Papoeajeugd op te leiden zodat zij in hun eigen levensonderhoud konden gaan voorzien. En zoals in een oude nieuwsbrief is verwoord: "om hen daarna een leidende rol te kunnen laten vervullen binnen hun eigen dorpen op basis van de realiteit die er nu eenmaal is: Papoea is deel van Indonesië". Of zoals een van onze studenten het zo prachtig uitdrukte: "Papoea's moeten hun eigen land mede vormgeven". De namen Panitia en programcommissie zijn gewijzigd in "PJNS Merauke", hetgeen meer de gelijkwaardigheid van de twee besturen benadrukt.

Vanaf 2000 was er een lokale voorzitter, Michael Pure, (Florinees) hij was ook leider van internaat Abba, en in 2001 voegde een Papoea-onderwijzeres, nog uit de Nederlandse tijd, zich erbij: Ibu Trees Esi.

Het lokale bestuur had vanaf het begin verbinding met de katholieke kerk. De

bisschop of een pastoor hebben we vaak, vanwege hun kennis van de plaatselijke situatie, geraadpleegd als adviseur. Momenteel is een gepensioneerd onderwijzeres uit Merauke de voorzitter van het vijf koppige bestuur en is pater Kees de Rooij MSC onze adviseur.

*De "paters van PJNS",
Piet van Mensvoort, Ad van Esch en
Kees de Rooij*

Vanaf 2013 proberen we oud-studenten bij het bestuur te betrekken. Zij zijn altijd heel dankbaar voor onze hulp bij hun ontwikkeling en willen graag wat terug doen. Een rol in PJNS Merauke kan voor

hen ook een belangrijke ervaring zijn. We willen hen ook een rol laten spelen bij het werven van fondsen in Indonesië zelf, om de verminderde inkomsten in Nederland op den duur te compenseren. Dat lukt echter amper. Reden is dat deze afgestudeerden na hun studie vaak naar het binnenland teruggaan om daar actief te worden. Of ze gaan naar grote steden verhuizen waar ze gaan studeren of werk hebben gevonden. Zo verdwijnen ze helaas uit beeld voor het bestuur in Merauke. Elders in de nieuwsbrief leest u over jongeren die we wel hebben kunnen volgen tot in hun huidige werkende leven.

Sinds 2019 is het lokale bestuur weer geheel ingevuld en deels verjongd. De uitvoering en verantwoording gaat prima. Onze gezamenlijke doelstelling is om het lokale bestuur zich door te laten ontwikkelen. Wij willen hen met training en ondersteuning als een meer professioneel team gaan laten werken. Uiteindelijk zouden ze geheel zelfstandig kunnen worden en dan kan de marginale toetsing in Nederland ook vervallen. Conform onze meerjarenbegroting hebben we gezien de actuele financiële positie daar tot 2027-30 de tijd voor, maar liever doen we dat binnen enkele jaren.

De kinderen van toen zijn de dertigers van nu!!!

Adolfiana Wotos, haar ouders kwamen in 1972 vanuit Boven Digoel naar Merauke waar haar vader, na de beginperiode, boer werd op hun eigen land. Dat deden meer mensen van de Muyu en Mandobo stam. Ze verbouwden cassave en bananen, hetgeen voldoende opbracht om het gezin van te laten eten. Vanaf 1990 kreeg het gezin steun van pater Hendrikus waardoor de kinderen naar de kleuterschool en de lagere school konden. Ook Adolfiana was een van de leerlingen uit het prille begin van ons werk in Merauke.

Op de eerste 3 jaar van de middelbare school, SMP, kreeg Adolfiana steun via het project van Ibu Koti. De 3 jaren erna, op het SMA, opnieuw van PJNS via ons plaatselijke bestuur waar Ibu Trees Esi als onderwijzeres lid van was. Adolfiana kwam

na haar studie aan de Stisipol, een opleiding om te kunnen werken bij de overheid, aan het werk als ambtenaar bij de gemeente op personeelszaken en werkte er 10 jaar op contract basis. Ze studeerde in die tijd opnieuw, nu bestuurskunde. Ze wilde namelijk heel graag hoofd worden van een district of wijk om de mensen te helpen. Nu werkt ze al twee jaar in Timika op de rechtbank als personeelswerker. Ze heeft een groot ideaal: als het aan haar ligt, ligt de toekomst van Papoea in de handen van de Papoea's zelf! Zij is daar het voorbeeld van en ze wilde er al graag over vertellen in onze documentaire uit 2011. In ons laatste contact bedankte ze nogmaals voor de kansen die ze heeft gekregen en schreef ze: Happy birthday to the Dutch PJNS from Adolfiana.

★ ★ ★
35
JAAR

Voorlichting en Fondsenwerving

Om de Papoeajeugd een toekomst te geven zamelen wij geld in Nederland om hen naar school te kunnen laten gaan. Dit geld komt van vele kanten maar niet vanzelf...wij vertellen daarvoor ons verhaal over Papoea, over de Papoea's, over het belang van onderwijs voor kinderen. Door dat verhaal zijn al 35 jaar mensen geraakt...kinderen die naar school willen zijn onze steun waard. En zeker voor de Nederlanders die een belangrijk stuk geschiedenis met hen delen.

Pater Ad kreeg, zelfs al voor zijn vertrek naar Papoea, steun van familie en vrienden en andere sociale verbanden uit Brabant. In de eerste jaren voerde regelmatig een heel dorp een actie voor PJNS. In de kerk, de harmonie, het Gilde, vredesgroepen, jeugdgroepen, scholen enz. Ook twee grote instellingen waardeerden zijn werk met financiële steun.

Door de uitgave van de nieuwsbrief, al vanaf 1987, werden veel anderen ook geïnformeerd over acties die door vrienden van PJNS in Nederland werden georganiseerd. Zoals in de tweede nieuwsbrief al te lezen is: 'inzamelingen door kinderen op school, een sponsorloop, giften uit lijfrente, een fancy fair'. De oplage van de nieuwsbrief was in 1988 400 tijdschriften, rond 2000 zaten we aan de top met 1500 bladen en dit jaar zitten we tegen de 800 aan. In het begin zijn ook raambiljetten gemaakt om de bekendheid te vergroten.

En natuurlijk waren er mensen die vaste donateur werden. Tot op de dag van vandaag hebben zij de basis gelegd voor ons werk.

In onze nieuwsbrieven staan altijd uitgebreide verslagen van diverse projecten, vorderingen van leerlingen, actuele ontwikkelingen vanuit Papoea enz. Ook laten we de activiteiten die in Nederland plaatsvinden zien. Hierdoor krijgen lezers een goed inzicht in ons

werk. De projecten worden door ons lokale bestuur in Papoea voorgedragen. Zij kennen de situatie en kunnen a.d.h.v. vastgestelde criteria de verstaalslag naar Nederland maken.

De werkbezoeken van bestuursleden uit Nederland leiden tot meer kennis van de feitelijke uitvoering van de projecten. Tijdens de werkbezoeken hebben we uitvoerig overleg met PJNS Merauke waardoor we zoveel mogelijk met alle neuzen dezelfde kant op staan.

Vanaf 2000 hadden we donateurs die een kind op naam 'adopteerden' en daarmee contact onderhielden. De vertaling van hun brieven vergde echter veel tijd en inhoudelijk schreven de kinderen vaak weinig spannends. Toen dan ook het aantal brieven terugliep, is in 2006 besloten hiermee te stoppen.

De tweejaarlijkse contactdag voor donateurs is al die jaren in ere gehouden. Het was (en is) een soort reünie voor Papoea-gangers waar ze werden bijgepraat over de actuele ontwikkelingen. Waren er in 1998 nog 130 bezoekers, in 2019 waren het er 40. Deze terugloop in donateurs door het ouder worden met de jaren, zien we op meer terreinen en willen we met actieve werking via nieuwe middelen opvangen.

In 2011 hebben we ter gelegenheid van ons 25-jarig bestaan een symposium georganiseerd. Om het verhaal van de Papoea's nog breder te verspreiden heeft een bevriende filmer een prachtige documentaire hiervoor gemaakt over ons werk. Die film, "Jagers-Verzamelaars & 4-wheel drives in Papua" is op het symposium warm ontvangen. In de film benadrukken enkele studenten waarom studie voor hen belangrijk is, aangevuld met een inkijkje in het werk

Kijk op onze website: www.pjns.nl voor de film "Jagers-verzamelaars & 4-wheel drives in Papua" (zie foto rechts)

De kinderen van toen zijn de dertigers van nu!!!

Sastriana Uweng. Zij is geboren in Januari 1989 in het district Merauke, buiten de stad. Zij bracht als jong meisje met haar vader een deel van de opbrengst van zijn tuin naar de markt. Haar moeder is overleden toen ze 9 was. De wens om zichzelf verder te ontwikkelen heeft zij ruimschoots waargemaakt. Zij is na de basisschool, met steun van PJNS, naar het voortgezet onderwijs gegaan en heeft dat succesvol afgerond waarna ze is gaan studeren op de Stisipol, studierichting Administratie. Drie jaar heeft PJNS haar toen nog gesteund, daarna kreeg ze steun van district Boven Digoel. Na haar studie heeft ze gewerkt bij LSM, gezondheidszorg voor moeder en kind. Inmiddels was ze getrouwd en had een dochtertje. In 2015 ging ze als administratief medewerker werken bij Korindo in Assiki. Terwijl ze zelf werkte zag ze dat lang niet alle Papoeakinderen dezelfde kansen krijgen. Ze is vrijwilligerswerk gaan doen met kinderen en later met inheemse vrouwen. Nu woont ze weer in Merauke. Haar man is vorig jaar overleden en ze heeft nu de zorg voor 3 kinderen. Ze geeft de moed niet op!! Ze werkt nu in een winkel en ook in Merauke doet ze weer vrijwilligerswerk. Nu met kinderen die verslaafd zijn aan lijmsnuiven, een soort drug. Zij is een initiatiefrijke dame waar we via Facebook contact mee onderhouden!!!

Jan Heijs op de contactdag van 2016

van ons lokale bestuurslid ibu Koti. De film kreeg een plaats op de website, die we in die tijd weer nieuw leven hadden ingeblazen. De film hebben we op diverse manifestaties en bijeenkomsten getoond of als DVD verkocht. Op zulke bijeenkomsten raakten we vaak in gesprek met bezoekers die besloten ons een donatie te geven of iets te kopen uit de kraam. Vanwege de digitale wereld waar we in leven, hebben we op de website sinds korte tijd een DONEER-knop. Daar zijn reeds verschillende bedragen op binnen gekomen.

Er is in de beginfase van de stichting prachtig beeldmateriaal gemaakt in de vorm van een 'reizende tentoonstelling' en lesbrieven voor de 7e en 8e groep van de basisschool. Giel Sertons heeft jarenlang in Emmen op lagere scholen op een indrukwekkende manier lesgegeven waarbij hij schitterende verhalen vertelde en de kinderen verkleedde in de traditionele kleding van Papoea. Jaren later kwam er op straat een jongeman naar hem toe die zei: "Ik herken uw stem... u hebt mij geweldig verteld over Papoea". Ook nu komen we weer op scholen. Met onze hernieuwde leskoffers hebben we op drie basisscholen lesgegeven. Eén

school heeft PJNS "geadopteerd" als Goed Doel wat betekent dat ze jaarlijks een of meerdere acties voeren waarbij de opbrengst aan PJNS ten goede komt. Ook is in 2018/2019 lesmateriaal ontwikkeld voor de bovenbouw van de basisschool en het voortgezet onderwijs. Hierbij wordt veel gebruik gemaakt van digitale lesmethoden. Door de Corona-crisis ligt dit voorlichtingswerk helaas even stil.

Sinds 2013 richten we ons op grote organisaties en bedrijven. Veel bedrijven willen in het kader van 'maatschappelijk ondernemen' graag een steentje bijdragen aan de opleiding voor kinderen uit ons voormalige Nederlands Nieuw-Guinea.

Wij mogen presentaties of lezingen houden waarna ze een PJNS-project willen steunen. Ook benaderen we zelf bedrijven die een 'product' hebben dat wij in verband kunnen brengen met een project in Papoea. Zoals bijvoorbeeld een automatiseringsbedrijf (computers), een Pensioenfonds in o.a.

de bouw (gereedschapskisten), een school voor beroepsonderwijs (gereedschapskisten) en een managementbureau in de gezondheidszorg (studenten verpleegkunde). Al jaren hebben we contacten met een vijftal stichtingen uit de kerkelijke hoek, de jeugdzorg en kringloopwinkels. Zij zijn trouwe donateurs die ons blijven steunen, mede omdat onze verantwoording over de besteding van hun donatie altijd goed is.

Vanaf 2009 hadden we een certificaat van het CBF (Centraal Bureau Fondswerving) en vanaf 2019 zijn we volwaardig lid. Een criterium daarvoor is dat de overheadkosten niet te hoog mogen zijn. Dit lidmaatschap is een kwaliteitskeurmerk voor Goede Doelen organisaties. Dit geeft PJNS een professionele uitstraling.

De laatste jaren herdenken donateurs van het eerste uur nog steeds hun werk- of woonrelatie met Papoea, door ons op te nemen in hun testament. Wat een verrassende steunbetuigingen!

De PJNS kraam op de kerstmarkt van Stichting Landstede, MBO

De kinderen van toen zijn de dertigers van nu!!!

Agnitha Wonopko, receptiemedewerker hotel Asmat. Zij is geboren in 1985 in de Muyu stam. Zij heeft met steun van PJNS een Toerisme opleiding in Merauke gevolgd. Zij woonde in die tijd bij familie want ze kwam oorspronkelijk uit Waropko in Boven Digoel. In 2005 kreeg ze werk in Merauke in het Asmathotel, een hotel van de gemeente Merauke. Dat zij Engels spreekt is van groot belang in deze sector! Maar ze heeft nog andere plannen. We hoorden in 2019 van haar dat ze ook nog een opleiding op de universiteit deed

om ambtenaar te kunnen worden, de Stisipol. De ambtenarenstatus heeft een hoog aanzien in Papoea. De jonge mensen in Papoea willen echt verder komen! Ze woont met haar vriend in een klein huisje achter het hotel, een prachtige service van haar werkgever.

35
JAAR

Hoe besteden wij uw geld en hoeveel hebben wij daarvoor ter beschikking

35
JAAR

Besteding middelen

Al 35 jaar werken we aan het realiseren van onze missie. Wij zien gebrek aan onderwijs als een belangrijke oorzaak van het achterblijven in ontwikkeling van Papoea's en het niet of slecht kunnen realiseren van eigen regie en zeggenschap over hun leven. Door gebrek aan opleiding vinden zij geen werk en hebben daardoor geen inkomen. Daarmee ontbreekt geld om hun kinderen naar school te sturen, waardoor ook de toekomstperspectieven van deze kinderen slecht zijn. Wij proberen met onze onderwijsprojecten deze vicieuze cirkel te doorbreken. De mensen worden geholpen zichzelf te helpen.

In de grondwet van Indonesië is het recht op scholing opgenomen. Sinds 2003 is die bepaling verder aangescherpt: iedere burger moet vanaf 7 jaar tot 15 jaar basisonderwijs volgen, gefinancierd door de overheid. Met basisonderwijs (pendidikan dasar) wordt zowel de basisschool (SD) als de onderbouw (SMP) bedoeld. Dat de grondwet recht geeft op onderwijs, is echter nog niet hetzelfde als dat iedereen dat recht uit kan oefenen. Dit geldt zeker voor de achtergebleven Papoea gemeenschap. Maar langzaam neemt de overheid haar verantwoordelijkheid om haar burgers te voorzien in onderwijs, ook Papoeakinderen. Dit betreft overigens alleen het onderwijs, er is geen bijdrage voor het onderhoud van scholen en internaten.

Na de onderbouw is de leerplicht afgelopen. Van de leerlingen die de SMP afgerond hebben, gaat in heel Indonesië 61% door met de bovenbouw. Onder Papoeakinderen is dit percentage echter maar 33%.

Toen we in 1986 begonnen om toegang tot lager onderwijs mogelijk te maken voor Papoeakinderen waren de aantallen kinderen nog laag. De ondersteuning bestond uit betalingen aan scholen, internaten en soms ook het onderwijzend personeel. Om redenen die worden toegelicht in het stukje "Inspelen op ontwikkelingen in Papoea" groeit het aantal kinderen in 1992 tot 300, in 1999 tot 1300. In 2017 steunen we 1200 kinderen en nu in 2021 zijn dat er 1100.

Onze inkomsten en uitgaven

Inkomsten

Hoewel we tot 2002 guldens hadden in

plaats van euro's, hebben we ten behoeve van de vergelijking met latere jaren, ook de eerdere jaren even omgerekend naar euro's. We geven steeds de bedragen weer van 5 jaren bij elkaar opgeteld. Onderaan ieder rubriekje vindt u ook wat dat gemiddeld per jaar betekent.

Aan het verloop van de cijfers over onze inkomsten ziet u dat die de eerste jaren opliepen, waar we in de laatste jaren een teruggang zien. Gemiddeld komt er nu jaarlijks een kleine € 60.000 euro binnen, waar dat jaren terug nog ruim 1 ton was. Daar zijn verschillende redenen voor. Ons donateursbestand is relatief gezien al op leeftijd en donateurs overlijden. Het lukt niet gemakkelijk om nieuwe donateurs te werven die, net als veel van u, maandelijks of jaarlijks een bedrag doneren. Wel slagen we erin om eenmalige donaties te verwerven. Vaak is dit voor projecten die we doen, waar we specifiek bedrijven voor benaderen die met het onderwerp van het project een band of relatie hebben.

Naast de terugloop van donateurs is de belangrijkste wijziging in de inkomstenstroom het dalen van de hoge rente tot nul. In 1986 ontvingen we nog € 6.800,- rente. Dat liep in 2000 op naar € 23.000,- per jaar maar daalde daarna snel naar nul. Daarom beleggen we sinds

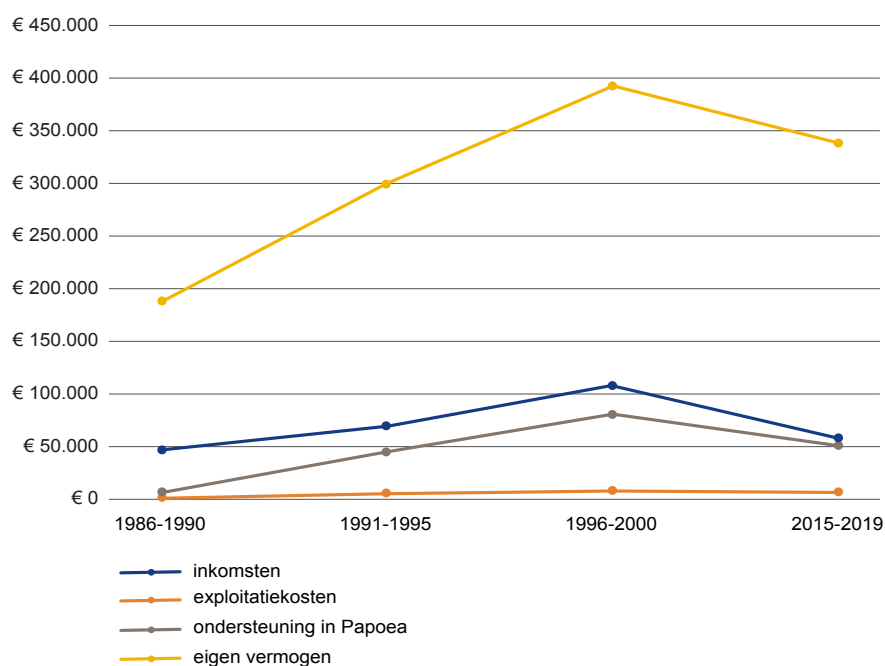
enkele jaren het vermogen met een laag risico profiel. De opbrengsten die daaruit voortkomen, worden weer toegevoegd aan het belegde vermogen. Die opbrengsten fluctueren zeer en worden jaarlijks in de jaarrekening weergegeven. En soms nemen we opbrengsten contant op, als daar aanleiding voor is, gezien onze uitgaven in een bepaald jaar.

Uitgaven

We hebben twee uitgaven posten: de ondersteuning in Papoea en het beheer van de stichting. Om met dit laatste te beginnen: we proberen de kosten natuurlijk zo laag mogelijk te houden. De grootste kostenpost is het uitbrengen van onze nieuwsbrieven, 2 keer per jaar. Verder zijn er bankkosten, kosten voor het vermogensbeheer, accountancy en de website. Alle werkzaamheden binnen het bestuur, de inhoud van de nieuwsbrieven, fondsenwerving, acties e.d. worden gedaan op vrijwillige basis. Gemiddeld zijn de beheerkosten zo'n 7% van de totale inkomsten in een jaar.

Interessanter is natuurlijk de ondersteuning die we in Papoea bieden, de tweede uitgaven post. De onderstaande grafiek brengt de verschillende inkomsten- en uitgavenstromen in beeld. De ondersteuning in Papoea is tussen het startjaar 1986 en 2000 gestaag gestegen

35 jaar inkomsten en uitgaven Papoeajeugd naar School, jaarlijkse gemiddelden

tot gemiddeld in die laatste 5 jaar ruim 1 ton per jaar. In de grafiek ziet u dat onze uitgaven altijd gelijke tred houden met de inkomsten. Dat is de hele 35 jaar zo geweest. Als er meer inkomsten zijn in enig jaar, geeft dat mogelijkheid om meer fysieke projecten te steunen. Dat zijn projecten die nauw gelieerd zijn aan onderwijs en een eenmalige financiering betreffen of hooguit twee jaar. Het kan bijvoorbeeld reparatie aan klaslokalen betreffen of onderwijsmiddelen voor beroepsonderwijs (uniformen voor verloskundigen, gereedschapskisten voor een technische opleiding). Onze langzaam teruglopende inkomsten hebben in 2015 geleid tot herbezinning op ons ondersteuningsbeleid. Er zal immers in de toekomst een moment moeten komen dat de Papoeagemeenschap voldoende ondersteund wordt door de Indonesische overheid in de behoefte aan onderwijs en volwaardig toegang heeft tot en deel kan nemen aan voortge-

zet- en beroepsonderwijs. Ondertussen willen we scholen stimuleren om ook zelf naar alternatieve financiering te zoeken bij het bedrijfsleven of donateurs in eigen land. Dat gaat stap voor stap met een zeer geleidelijke afbouw van de financiering. Bij ons tweejaarlijks bezoek aan het lokale bestuur in Merauke is dit dan ook onderwerp van gesprek, evenals het meer in eigen beheer besteden van de middelen door het lokale bestuur.

Waar in de eerste jaren de helft van de uitgaven gedekt kon worden uit de rente op het eigen vermogen, lukt dat nu al geruime tijd niet meer. Sinds 2015 geven we jaarlijks meer ondersteuning dan er aan nieuwe middelen binnenkomt. Om dat verlies te dekken, putten we uit het eigen vermogen. Soms moeten we dat inderdaad aanspreken, soms hoeft dat niet als er een jaar bijvoorbeeld een leeg gaat of erfenis nagelaten wordt. In ieder geval zorgen we ervoor dat kin-

deren die aan hun schooltijd begonnen zijn met ondersteuning door Papoeajeugd naar School hun totale schoolperiode af kunnen ronden met onze ondersteuning. Van tijd tot tijd rekenen we scenario's door (een slecht scenario met weinig opbrengst uit beleggingen en snel teruglopende donaties, versus een rooskleuriger scenario) en bekijken wat dit betekent voor de steun die we kunnen geven en of het gaat betekenen dat we structurele ondersteuning moeten gaan afbouwen. Tot op heden is dat echter nog niet het geval. Wel verschuift het gebied waar we ondersteunen naar meer landelijke gebieden buiten Merauke en naar meer beroepsonderwijs.

Wij doen ons werk met veel betrokkenheid en enthousiasme en dat vooral mogelijk gemaakt door u als donateur. Namens alle kinderen in Papoea, heel hartelijk dank voor uw geloof in ons en uw ondersteuning.

Geef een Papoeakind een toekomst!

U kunt Papoeakinderen steunen bij hun studie, van kleuterschool tot universiteit, door een bijdrage te leveren aan de aanschaf van schoolboeken, schoolmiddelen, schooluniform/schoeisel of ter ondersteuning voor hun verblijf in een internaat als zij uit de binnenlanden komen.

Eenmalig bedrag naar keuze

- Voor € 7,50 per maand (€ 90,00 per jaar) biedt u een kind de kans om de lagere school te volgen
- Voor € 15,00 per maand (€ 180,00 per jaar) biedt u een kind de kans om het voortgezet onderwijs te volgen
- Een belastingvrije periodieke schenking van eenzelfde bedrag per jaar, gedurende 5 jaar. De fiscale kant hoeft niet meer via een notaris geregeld te worden maar gaat nu via het formulier "periodieke gift in geld" van de belastingdienst (www.belastingdienst.nl). Op het formulier wordt een RISN nummer gevraagd. Dat is: 810366046. Voor iedere schenking/donatie vragen wij u een ingevuld en ondertekend aanmeldingsformulier te sturen aan: Mw. K. Buckens p.a. Munnikkenweg 54, 1947 EV Beverwijk. U kunt haar ook per mail bereiken: kbmaat@xs4all.nl U ontvangt dan onze nieuwsbrief.

Rekeningnummer: NL90 RABO 0106 8937 93 t.n.v. Stichting Papoeajeugd naar school

Attentie: wij vragen u een automatische afschrijving zelf te regelen om de kosten voor PJNS zo laag mogelijk te houden. U kunt het altijd weer stopzetten.

Opgaveformulier als donateur

Naam: _____

Straat/huisnummer: _____ Postcode/Plaats: _____

Datum: _____ Handtekening: _____

In 35 jaar is de Samenwerking van Papoea organisaties in Nederland gegroeid!

In Nederland bestonden er in 2000 zo'n 50 organisaties die zich met Papoea bezighielden. Nu nog een dertigtal omdat vele bestuursleden te oud werden en er geen nieuwe aanwas is. Het grootste deel waren politiek gerichte organisaties die het lang niet altijd met elkaar eens waren, zoals dat in de politiek hoort. Zij hadden elkaar in Nederland al snel gevonden omdat het de mensen waren die in de jaren '60 uit veiligheid, van Papoea naar Nederland zijn gevlucht. Een achtergrond die mensen uit het zuiden niet met hen deelden. PJNS heeft steeds vanuit onderwijsdoelstellingen gewerkt en heeft geen politieke doelstellingen.

Hapin (Hulp Aan Papoea's In Nood) combineerde politieke neutraliteit met

Omslag van het boek

ook reguliere steun op het gebied van onderwijs, naast andere humanitaire

projecten. Daarom is in 2016, met deze protestants-christelijke 'evenknie' een samenwerking gestart. Zij werken vanuit Jayapura en hebben hoofdzakelijk projecten in het Noordelijk deel, wij in het Zuidelijk deel. Samen hebben we een werkgroep onderwijs opgericht bestaande uit leden van beide organisaties. Doel is het samen ontwikkelen, en geven, van (digitale) lessen op scholen in Nederland over Papoea. Tot op heden is dat op drie scholen gebeurd. Samen hebben we bij het ministerie van VWS-subsidie aangevraagd om van 2021 t/m 2023 hiervoor op onderwijsbeurzen en in vakbladen aandacht op Papoea te vestigen en om materiaalkosten vergoed te krijgen. Daarnaast willen we Webinars maken voor als we i.v.m. Corona-crisis niet fysiek op scholen mogen komen. In 2020 hebben we samen een project voor héél Papoea bekostigd: een schrijfwedstrijd over hoe onderwijzers met hun lessen aansluiten bij de Papoea cultuur. De geselecteerde bijdragen worden opgenomen in een boek. Kort voor het drukken van deze nieuwsbrief kregen we een foto van de cover van het boek-in-wording. Het telt 35 bijdragen. Het zal uitkomen in een oplage van 700 exemplaren en in het onderwijs in heel Papoea worden verspreid.

In 2020 is de SWOP opgericht, een orgaan van samenwerkende Papoea organisaties in Nederland. Dit samenwerkingsverband heeft als groep geen politieke doelstellingen maar sommige leden van de groep wel. Daarom is PJNS geen lid geworden. We gaan wel samenwerken op het gebied van onderwijs, Papoea-kunst en toerisme in Papoea. Kunst en toerisme hebben als doel dat Papoea's eraan verdienen. Onze projecten van de diverse deelnemers kunnen bezocht worden. Maar dan moeten we weer kunnen reizen naar Papoea.

Contactdag 2021

In 2021 gaan we weer een contactdag organiseren voor vrienden van PJNS. Reserveert u alvast de datum: **zaterdag 20 november**. Dit natuurlijk onder voorbehoud van de stand van de Corona-crisis.

Ontvang uw Nieuwsbrief digitaal

De huidige digitale wereld helpt ons om zo weinig mogelijk papier te gebruiken en portokosten terug te brengen. Om die reden willen U er op attent maken dat U zich op onze website kunt aanmelden voor de digitale versie van onze Nieuwsbrief (www.pjns.nl). U ontvangt hem dan per mail. Op onze website staan ook alle Nieuwsbrieven vanaf nummer 33 uit 2003. Maar ook **wij** kunnen u aanmelden. Laat het ons weten via de mail of telefonisch (zie Colofon).

Colofon

De nieuwsbrief voor donateurs en vrienden van de Stichting "Papoeajeugd naar school" verschijnt 2x per jaar

Redactie

Marjolijn Veeger, 06-23 52 72 91

Opmaak en druk:

De Bunschoter B.V.

Foto voorpagina:

Augustina Noman. Een van de eersten die als kind door PJNS is gesteund om naar school te kunnen. Ze is nu kleuterleidster in Buti bij Merauke, een prachtig beroep waarmee ze zelf in haar levensonderhoud kan voorzien.

Het bestuur van de Stichting "Papoeajeugd naar school" bestaat uit de volgende leden (vrijwilligers):

Jan Heijs, voorzitter

tel. 06-51 07 03 78

Ton van Breemen, secretaris

tel. 0251-221921

Karin Buckens, penningmeester

tel. +33 7 84 82 46 34

Antoon Egging, lid

tel. 013-8509240

De werkzaamheden van het bestuur worden ondersteund door een groep vrijwillige medewerkers.

Secretariaat:

Munnikenweg 54
1947 EV Beverwijk

Website:

<https://pjns.nl>

E-mail:

info@pjns.nl

Rekeningnummer:

NL90 RABO 0106 8937 93

t.n.v. Stichting Papoeajeugd naar school.

RISN of fiscaal nummer: 8103.66.046.

KvK nummer: 41096770